

P.15,6

Początki filozofii nowożytnej
Lato 1917/18 3 godz. tyg.

K II, 34

Tekst w jęz. polskim, kart 1 nieliczbowana pismo odręczne
oraz kart 31, luźnych, formatu 21 x 17 cm, pismo maszynowe
jednostronne.

Touraine

Foto

Filologii nowojęzycznej

Lata 1917/18

3 godz.

(Wszelkie tenzące Monty uniesie moje raptodzie
kt. Filologiczne opublikowane w 1908/9)

Liczba adresu: 715.

Imię i nazwisko: Giedaua wyd. Prawa i Nauj. Polityczn.
Adres: Królews. Uniwersytet.

PRENUMERATA:

1913												

Wystano numery reklamowane:

Schemat do wykł: Poglądy filozofii nowożytnej: II

W kontekście filozofii i okkamizmu odnosimy się do teorii formalnych filozofii, skonstruowanych zgodnie z charakterem przedmiotów poznawczych.

Stąd mowa o klaszycyzmie:

I Uprawa samej filozofii, pojęć ani mówić nie obojętnie kwestii teologicznych:

Bonifacjusz (Nominalista) Analitycy & Realni.

lekcja 1: Sztuka argumentacji formalno-logicznej

II Sztukanie mówiąc budować pod kątem religijnym: Mistyczny
[Tiers d'Alléy (monistyczny)]? Gleason romand:

Eduard Giordani

b) Naturalizm Raymond de Laboulaye.

III. Ilustracja naturalizmu i mistycyzmu Bonaventury: R. Ba-
cone & M. Kanta filozofia.

Polskie
TOWARZYSTWO FILOZOFIGNE
(Lwów, Uniwersytet)

L. 39 cz 1918.

Lwów, 24. marca 1918.

Zaproszenie

na 97. posiedzenie Wydziału P.T. f., które odbędzie się
w czwartek dnia 28. marca b.r. o godz. 8:15 wieczorem
w nowej Czytelni Seminarium filozoficznego (Gmach główny
Uniwersytetu, w parterze).

Dr. S. Piachowski

Prof. Dr. K. Twardowski m.p.

Lato 1917/18. 3 godz. tygodniowo 7-8 rano.

P o c z ą t k i f i l o z o f i i n o w o ż y t n e j .

Przedmiotem: jak się wyłaniała stopniowo z filozofii średniowiecznej nowożytna. – Prytem pomyślać trzeba o zazębieniu chronologicznym trzech wielkich okresów filozoficznych: starzytnej średniowiecznej i nowożytnej. Nie można tak dzielić faktami jak historię powszechną: t.j. polityczną. Upadek cesarstwa zachodnio-rzymskiego, odkrycie Ameryki. Inaczej. Dla średniowiecznej filozofii istotnym zespołem religijnego i nadprzyrodzonych i przyrodzonych władz czyli źródeł poznania, filozoficznego punktu widzenia objawienia i rozumu. A wtedy średniowieczną wypanie rozpocząć właściwie od gnostyków i neoplatonizmu w III. wieku po Chrystusie. Plotinos. 204-270. Neoplatonizm aż do głębi V wieku ma wybitnych przedstawicieli. ~~Gnostyksy~~ Zalicza się ich do filozofii starożytnej. Ale gnostyków do średniowiecznej choć już kieumek ten w II. wieku po Chr. ma swoje początki. To dlatego że gnostyczny oparty na pierwiastkach nauki chrześciańskiej. Bądź co bądź tu mamy owo charakterystyczne dla średniowiecza zespolenie teozofii i filozofii. I rzecz charakterystyczna że zyskało w poglądach św. Augustyna 354-430 ktsry pierwszy stworzył zaokrąglony chrześciańsko-filozoficzny pogląd na świat dominiuj z pierwiastków filozoficznych neoplatonizm. A już całkiem naneoplato-

Załączając formularz Pocztowej Kasy Oszczędności,
proszę uprzejmie złożyć kwotę, jaką Wielce Szanowny Pan
Kolega na ten cel przeznaczy, w najbliższym urzędzie
pocztowym. Formularz taki pozwoli sobie co miesiąca
przesłać do łaskawego użytku.

Z góry dziękując imieniem młodzieży akademickiej
za оказaną jej życzliwość, proszę przyjąć wyrazy
wysokiego poważania
z jakim kreszę się

t. cz. Rektor.

nicznym wpływem przeiąknięty jest pogląd na świat Jana Szkota Eriugeny 810-877 który uchodzi za pierwszeho scholatyka w właściwem tego słowa i znaczeniu i który stworzył formułkę: non alia est philosophia i.e. sapientiae studium et aliareligio..... Quid est aliud de philosophia trac-
tare nisi verae religionis regulas exponere? -.... Conficitur inde ve-
ram esse philosophia veram religionem ~~conversimque~~ veram religionem
esse veram philosophiam /: Ueberweg II tom § 20 :/ Oto hasło filozofii
śred niowiecznej. To też zaczyna się chylić ku upadkowi i zaczyna się
wyłaniać filozofia nowożytna z chwilą gdy hasło to zaczyna pzeptzmiewać
Ale to się nie dzieje dopiero z końcem wieku XV. Icz już wcześniej zan-
cznie od pierwszej połowy wieku XIV. tak iż od roku 1300 mniej więcej na-
leży mówić o początkach filoz fii nowożytnej. Od chwili gdy zaczyna się
rozbrat. ~~Znajduje on swe sformułowanie w teorii dwojakiej prawdy.~~
~~Duns/SzNorka~~ powstała w żonie filozofii arabskiej. Avicenna w wieku XI
~~Averroes w wieku XII.~~ O filozofii średniowiecznej wykł sześć str. 75
i następne. Jednorz filozofii: Terwani u Tomasz z Akwinem.
Tymże wiej Duns SzKto. O filozofii i teoz wizyjnej
Wystawiony jen u 76 i nat. ujęty genowu z Akwilejone

ny, sam nie ma z czego żyć; niejeden akademik, który przedtem pomagał sobie lekcjami lub innem zajęciem ubocznem, dzisiaj wobec ogólnej depresji ekonomicznej żadnego zarobku znaleźć nie może; niejedna instytucja, która dawniej służyła samopocy koleżeńskiej wśród młodzieży albo w inny sposób ułatwiała jej pobyt w mieście uniwersyteckiem, teraz czynności swe zawiesiła.

Jednym słowem młodzież, wróciwszy do Lwowa, odzyskała wprawdzie pobyt na ziemi ojczystej, ale nie pozbyła się jeszcze troski o chleb powszedni. Trzeba tedy młodzieży tej dopomagać i nadal.-

Pomoc polega bądź na udzielaniu zasiłków w gotówce, bądź na użyczaniu młodzieży mieszkania i wiktu, opału i światła w Domu akademickim, zrazu im. Andrzeja Potockiego, a skoro okaza się potrzeba, także Im. Adama Mickiewicza.

Po str. 87 Wykładów o filozofii średniowieczej: Tak więc rozbrat między teologią a filozofią dokonuje się ~~wydał z siebie~~ trzy kierunki: tomizmu skotyzmu ~~przeciw nim obu~~ nominalizmu (Okkamizm jeśli tak się wyrazić wolno.) Zarówno bowiem szkoły jak tomisci byli realistami. Nie idegrały te kierunki dalszym rozwoju filozofii roli jednakowej. Tomizm ~~później~~ skotyzm ~~wraz z skotyzmem~~ ~~via antiqua~~ są obumerajcami gałęziami średniowiecza - tomizm jako filozoficzno-teologiczny pogląd na świat ma wpadzisieli później swych wyznawców ale ogranicza się do stosunkowo niewielu świeckich a głównie do duchownych wyznawców których znaleziono od XI ~~XV~~ wieku poczawszy wśród jezuitów. Skotyzm o ile hołdował realizmowi dzielił losy tomizmu. Natomiast zyskał głoszonym przez siebie rozłamem wiedzy i wiary. Pod tym względem miał podobne losy jak okkamizm który nadrożny zyskał na całej linii swoim ~~antiquum~~ nominalizmem i tenuizmem przyczem nominalizm bywał pojmowany raz jako skrajny raz jako umiarkowany. Zatem więc omówimy ~~trzy~~ ~~trzy~~ kierunki które wyłoniły się z rozbratu jako główny wytwór rozbratu filozofii z teologią t.j. próby utworzenia poglądu religijnego niezmiennego z filozofią schlastyczną filozofię wolną od zespolenia z teologią poznany głównych przedstawicieli owszych ubocznych kierunków oto tomizmu - skotyzmu - i nominalizmu.

śby mej się przychyla.

Załączając formularz Pocztowej Kasy Oszczędności,
proszę uprzejmie złożyć kwotę, jaka Wielce Szanowny Pan
Kolega na ten cel przeznaczy, w najbliższym urzędzie
pocztowym. Formularz taki pozwoli sobie co miesiąca
przesłać do żaskawego użytku.

Z góry dziękując imieniem młodzieży akademickiej
za okazaną jej życzliwość, proszę przyjąć wyrazy
wysokiego poważania
z jakim kreślę się

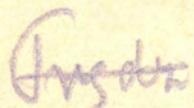
t. cz. Rektor.

Wśród przedstawicieli okkamizmu zasługuje na wzmiankę:

1) Johannes Buridanus ur. w Bethune w Artois kształcił się sam w uniwersytecie paryskim gdzi słuchał prawdopodobnie franciszkanina Piotra Aureoli /: Michałski Spławozdanie Akademii 18 grudzień 1916:/ wykładającego tam 1316-1320 . Wkrótce sam Buridnaus zaczął nauczać i długie lata wykładał. 1327 Był już rekoem w Paryżu a jeszcze w roku 1362 zastajemy go wśród wykładających. Ogrona obfitość pism ale treść ich wyłącznie logiczna metafizyczna etyczna nie zajmuje się kwestyami teologicznymi /: Uebeweg :/ Był Buridanus jednym z głównych przedstawicieli nominalizmu w Paryżu i jego ostoją . Wywarł wielki wpływ daleko sięgający także na filozofów wykładających później w Krakowie Uniwersytecie krakowskim. którego Biblioteka posiada 21 rękopisów rozpraw Buridana /: Michałski l.c.:/. Z nazwiskiem Buridana łączy się spraw t.zw.osła Buridana. Zajmował się mkanowicie Buridanus także kwestylej wolii. W tej mierze uzyskał wiele czynniki wchodzące w gęsie przy naszych postanowieniach i przy tej sposobności twierdzi że wola ulega silniejszej pobiocie. Stąd przeciwnicy wysunęli wniosek że w obec równi silnych побudek wola nie może powziąć decyzji . Więc osiąg postawiony między dwie zupełnie równe wiązki siana musiałby zginać głodu. Ale u Buridana o ile są

Załączając formularz Pocztowej Kasy Oszczędności,
proszę uprzejmie złożyć kwotę, jaką Wielce Szanowny Pan
Kolega na ten cel przeznaczy, w najbliższym urzędzie
poczty. Formularz taki pozwoli spisać co miesiąca
przesłać do żaskawego użytku.

Z góry dziękując imieniem młodzieży akademickiej
za okazaną jej życzliwość, proszę przyjąć wyrazy
wysokiego poważania
z jakim krokiem się

t.oz. Rektor.

nam znane jego pisma o osle niema mowy. Zdaje się że jego przeciwnicy przykład ten mu przypisali bo prawda jest że osioł często jako przykład w pismach Buridnaa występuje /: Schopenhauer WW. Reclam pg. 438-9 III tom: /: Zob. też Allg. Gesch d. Phil. Kultur der Gegenwart str. 422:/ . Faktycznie przykład podobny ale bez osła Dantego Niebo IV/^{Ray} Pieśń V. 1-7 a pierwotzorem Arystoteles Peri ouranou "Jak o włosie silnym wygniatym równomiernie w wszystkich kierunkach twierdzi się że się nie urwie jak jest też rzecą nieodzowną ^{że} człowiek odczuwający silnie ale w jednokowym stopniu głód a jednakowo oddalony od jadła i napoju musiałby pozostać nieruchomo - tak też i ziemia musi pozostawać w swem przyrodzeniu miejscu nieruchomie". Może Jakkolwiek się rzecz ma nie ulega kwestyi że Buridanus i pod tym względem stał się wyrazicielem poglądów które w filozofii nowożytnej zwycięsko się rozwinięły.

2. Pierre d'Ailly Petrus/Allyanus Petrus de Alliazo. Ur. 1350 w Compiègne kształcony w Paryżu. Następnie tam uczył, został kancelrzem uniwersytetu później biskupem miasta Cambrai. 1411 kardynałem był duchownym soboru w Konstancji i jako legat papieski w Niemczech 1425 umarł. Stanowisko trudne dość do określenia. Niewątpliwie był nominalistą. Ale nie mógł uspokoić się przy konsekwencjach do których doprowadził nominalizm

ny, sam nie ma z czego żyć; niejeden akademik, który przedtem pomagał sobie lekcyami lub innem zajęciem ubocznem, dzisiaj wobec ogólnej depresji ekonomicznej żadnego zarobku znaleźć nie może; niejedna instytucja, która dawniej służyła samopocy koleżeńskiej wśród młodzieży albo w inny sposób ułatwiała jej pobyt w mieście uniwersyteckiem, teraz czynności swe zawiesiła.

Jednym słowem młodzież, wróciwszy do Lwowa, odzyskała wprawdzie pobyt na ziemi ojczystej, ale nie pozbyła się jeszcze troski o chleb powszedni. Trzeba tedy młodzieży tej dopomagać i nadal.-

Pomoc polega bądź na udzielaniu zasiłków w gotówce, bądź na użyczaniu młodzieży mieszkania i wiktu, opału i światła w Domu akademickim, zrazu im. Andrzeja Potockiego, a skoro okaże się potrzeba, także Im. Adama Mickiewicza.

/.

Niedziela
2. Marsilius d'Inghen niemiec ~~kgz~~ wykładał w uniw. paryskim od 1362
następnie współdziałała w założeniu uniwersytetu w Heidelbergu /: w r.
1386) gdzie był też rektorem u gdu umarł 1392. Studyowano go też później
pilnie w Krakowie gdzie Biblioteka posiada 10 jego rękopisów. jego prac.
nominalizmu choć Okkamacytuje rzadko
Był wyraźnym zwolennikiem ~~Okkama~~. Teologia nie jest nauką w ścisłym
teo słowa znaczeniu universalis nie istnieją /: non sunt res universales
in essendo:/ Jego dialectica n język hebrajski tłumaczono Erdmann 441
Albertus de Saxonia
3. Albertus Saski albo Albet z Saxonii - również w Payżu wykładał ~~poet~~
~~/kryptologa/ pozytyw~~ w. XIV. zajmował się logiką i fizyką. I on w Krakowie re
przentowany rękopisami /: w liczbi 8 :/
Niedziela

4. Mikołaj d'Ormess francuz tłumacz polityki Arystote
lesa na język francuski /: na żądanie Króla francuskiego:/ umarł 1382
/: Allg. Geach d. Phil. w Kultur d Gegenw.:/ Zajmowa się kryptyami z eko
nomii pisał n.p. De mutatione monetarum,
w wieku XV:

5. Gabriel Biel nazwany ostatnim scholastykiem niezupełnie właściwie
pochodzi ze Spiry uczył teologii w Tybindze gdzie uniwersytet od 1477
umarł tamże ~~1430~~ 1495 wyznawał zasady Okkama /: Colectorium ex Occamo:/
i przejrzystem przedstawieniem jego nauki wywarł wielki wpływ.

Niebrakło też przedstawicieli nominalizmu u nas w Polsce w uniwersyte

W domu Im. Andrzeja Potockiego zamieszkała młodzież, która przybyła z Wiedeńskiego Domu akademickiego, a także młodzież, która z różnych innych miejscowości wróciła na studia do Lwowa, a nie może z własnych środków opędzić kosztów pobytu we Lwowie. Ponieważ fundacja, której własnością jest wspomniany Dom, a także fundacja Domu akademickiego im. Adama Mickiewicza, nie rozporządza obecnie żadnymi dochodami, przeto koszta prowadzenia tych Domów muszą być pokryte w inny sposób. Okoliczność ta zniewoliła mnie do wystosowania powyższej prośby. Jestem pewny, że Wielce Szanowni Panowie Koledzy nie odmówią mi jej spełnienia, że prócz Wielce Szanownych Panów Kolegów, którzy już w czasie mego urzędowania we Wiedniu tak wydatnie wspierali moje usiłowania około uchronienia młodzieży akademickiej od nędzy, także Ci Wielce Szanowni Panowie Koledzy, którzy czas invazyji przebyli we Lwowie, do prośby tej się przychylnie.

kiej Jagiellońskim. Mianowicie aby ~~która~~ dla przykładu wymienić:

Wit XIV IV

1. Mateusz z Krakowa kształcony w ~~Wrocławiu~~ Pradze gdzie 1381 zostaje magistrem teologii zostaje następnie profeorme w Heidelbergu gdzie w 1400 1396 był rektorem. Następnie powołany do Krakowa gdzie brał udział w reorganizacji wschnicy kaźmierzyńskiej w r. 1405 zostaje biskupem w Wormacyi i tam 1410 umiera. Ogromnie płodny autor dzieł jego licznie i wcześnie drukowane i nawet na inne języki niż łaciński przełożone. /: Sommerlad Matthäus von Krakau:/. Zajmował się egzegezą piśma św. pisał rzeczy nabożeń jak n.p. kazania ^{dalej} Tractatus de hypocrisi et eius speciebus De arte moriendi De puritate conscientiae itd. Jego działalność skierowana była głównie ku zreformowaniu kościoła W filozofii właściwie nie wiele ~~zajmował~~ zdałał.

ad IV 10

2. Michał z Wrocławia, ut. w połowie wieku XV. Został w Krakowie 1488 magistrem potem tamże wykładał. Umarł 1533. Stanowczy wyznawca okkamizmu i nominalizmu. Dzieła: ~~Wrocławskie/okkamskie~~ Introductorium dialecticae quod congestum logicae appellatur Kraków 1504. W przeciągu lat 18 miało to dzieło sześć wydań rękopisie: Explanatio super Aristotelis libros priorum. Pisał też rzeczy z zakresu fizyki matematyki i astronomii.

Zadeczać do formularza pocztowej kasy oszczędności, proszę uprzejmie złożyć konto, jak większość gospodarstw pan kolega na ten cel przeznaczy, a najlepiej uzasadnić przesadę do kasowania uzytku, z góry zdecydowanie mówiącżeż akademickiej okazanie się zyczliwą, proszę przyjąć wyraz wyrokowego poważania.

6. 05. Rektor.

Tyle nazwisk przykładowo z wieku XIV. i XV. Ale myliłby się ktoby uważało że dalej kierunek nominalistyczny nie sięga. Owszem. W uniwersytetach utrzymał się jeszcze długo głęboko w ereę nowożytną sięgając. I wywarł potężny wpływ. Wszak wspomniałem już że kierunk nominalizmu który w wiekach średnich był w porównaniu z relaizmem słabszy dzięki Okkamowi odnowiony ostatecznie zwyciężył. I płynie on poprzez wieku XIV i XV i dalsze. W Oxfordzie i w Cambridge wykładały na podstawie pism Okkama i Buridana jeszcze w czasach ~~Locke~~ Locke a - a Locke jest nominalistą.

Dopiero jego dzieło Szkic o rozumie ludzkim zluzował ~~określały~~ /: Küppers John Locke u.d. Okkama i Buridana jako podstawę wykładów. /: Küppers John Locke u.d.

Scjolastik str. 10:/ A pamiętajmy że przed Lockiem Hobbes /: 1588-1679:/ Berkeley i /: Francji Codillac i Taine:/ a po Locke u Hume byli również nominalistami. Więc to usprawiedliwi nas

jeśliśmy początkowego kierunku filozofii nowożytnej szukali w ww. XIV.
Grube

/: ~~Były~~ der Nominalismus i.d. neueren engl. i granz. Philosophie 1889:/

Ale jeśli nominalizm okazał się zwycięskim nie znaczy to że zupełnie uśmierzył realizm i reprezentującego kierunki Skotyzmu i tomizmu.

Po wyłonieniu się Okkamizmu zrazu zwalczano go środkami gwałtownymi /: dykt Ludwika XI :/ Ale bezskutecznie. Tomiści i skotyści stracili wła-

dzę na ogół nad uniwersytetami. Romizm co najwżej zachował się w uniwersytetach włoskich i miał swych przedstawicieli także w Krakowie. Główobl zaś jego siedzibę był klasztor dominikański w Kolonii /: Michalski W Grech. komisyi do hist. fil. w óolsce str. 39 I tom :/. Nadto wśród tomizmu wybuchż spór o stosunek nauki Tomasza z Akwinu do nauki Alberta Łelkégo /: n.p. dzieło ksrego autoerem Heimericus de Czampo p.t. Problema inter Albertum Magnum et Sanctum Thomam z roku 1423 . Otóż z kja/ Tomistów przytaczam:

1. Johannes Capreolus francuz /:§:/ zwany Thomistarum princeps 1380 – 1444. jształcił się w Paryżu /: Uebeweg tom II:/ npisał m.i. Defensiones theologiae Divi Thomae, bardzo wpywowa rzecz.
 2. Jan z Głogosa ur. w Głogowie na Śląsku, dzisiaj pruskim kształcony w Karkwoei gdzie od 147⁸ był magistrem i wykładał. wielce ruchliwy w życiu uniwersyteckim, od 1499 kanonikiem u kościoła św. Floryana. Umarł w Krakowie 1507. Zajmował się wszelkimi możliwemi naukami. Więc ~~nakazał~~ ogłosił trzytomową encyklopedię astrologiczną napisł p.t. Prognostica księgi przepowiedni rozmaitych pisze trakta geograficzny pisze rzecz p.t. Physiognomica Pisze komenatzre do Arystotelesa de anima do metafizyki wst. do Fizyki - więc ogromnie wielostrohny autor prawdziwy poli-

w domu Im. Andrzeja Potockiego zamieszkała młodzież, która przybyła z Wiedeńskiego Domu akademickiego, a także młodzież, która z różnych innych miejscowości wróciła na studia do Lwowa, a nie może z własnych środków opędzić kosztów pobytu we Lwowie. Ponieważ fundacja, której własnością jest wspomniany Dom, a także fundacja Domu akademickiego im. Adama Mickiewicza, nie rozporządza obecnie żadnymi dochodami, przeto koszta prowadzenia tych Domów muszą być pokryte w inny sposób. Okoliczność ta zniewoliła mnie do wystosowania powyższej prośby. Jestem pewny, że Wielce Szanowni Panowie Koledzy nie odmówią mi jej spełnienia, że prócz Wielce Szanownych Panów Kolegów, którzy już w czasie mego urzędowania we Wiedniu tak wydatnie wspierali moje usiłowania około uchronienia młodzieży akademickiej od nędzy, także Ci Wielce Szanowni Panowie Koledzy, którzy czas invazyi przebyli we Lwowie, do prośby mej się przychyli.

histor. A nadto wszystkie bardzo liczne pisma logiczne który obejmują jemu całokształt i traktują o wszyskich zagadnieniach wchodzących w zakres Organonu Arystotelesa. Także komentarze do średniowiecznych raktatów logicznych. Na ogólny przestrzega nauki Tomzka z Akwinu przeciw Albertowi wielkiemu.

XVII
3. Jakób z Gostynina umarł 1506 był wicekanclerzem uniwersytetu krawkowskiego. Tomista ale w sporze między tomistami i alberystami często się waha za kim się ma świadczyć. Pisał komenatzre do Ar. fizyki i metafizyki a także ~~sapientie et philosophie~~ Theorematu autoris causaram t.j. komentarz do dzieła Liber de causis na podstawie komentarzy Alberta wielkiego i Tomasza z Akwinu.

XVIII
4. Miejał z Wrocławia uważany dotąd wskutek poglądów Prantla za nominalistę według badań ks. Konstantego Michalskiego jest tomistą /: zob.

jego Tomizm w Polsce na przełomie XV. i XVI. wieku Bulletin de l' Académie des sc. d. Cracovie janvier juillet 1916 :// według którego także powyższe dane o numerae 2 i 3 :/ kształcił się w Krakowie gdzie 1488 był magistrem wkrótce później także na wydziale teologicznym był kustoszem kolegiaty św. Floryana od 1528 umarł w podeszłym wieku 1533 lub 1534. Zajmował się matematyką astronomią teologią także filozofią. Wyznał

Wielocie Szanowny Panie Kolęgo !

Lwów, dnia 23.11 stycznia, 1915.

N.p. Quaestiones veteris ac novae logicae ad intentionem doctoris Scoti albo Quaestiones in libros analyticorum et elemorum Aristotelis ad intentionem Scoti. Napisad też tractatus in scripto philosophica Scotti.

Początki filozofii nowożytnej

poglądy Tomasza z Akw. Pisał m.i. Introductorium dialecticae quod congestum logicae appellatur. W przeciągu lat 18 sześć wydań. Dalej Explana^{tio super Arostotelis libros priorum /: sc. analytcorum:/, Dalej Epitoma figurarum in libros physicorum et de anima Aristotelis. To więc najwybitniejsi reprezentanci skotyzmu/Tomizmu u nas. Ze Skotystów:}

XV 1. Michał z Bystrzykowa zwany też Michał Paryżanin albowiem tam się kształcił. 1495 przybył do Krakowa i przywiózł ze sobą poglądy skotystyczne. W r. 1504 ponownie w Paryżu gdzie doktorat teologii uzyskał. Po powrocie wykadał na wydz. teologicznym W r. 1513 był rektorem Umarł 1520. Nie będę przytaczać tytułów jego pism wspomnę tylko że liczne z nich mają dodatek ad intentionem Scoti co charakteryzuje ich stanowisko.

XVI 2. Jan ze Stobnicy uczeń i przyjaciel poprzedniego został 1498 magistrem krak. uniw. W r. 1507 objął po śmierci Jana z Głogowa katedrę ponim filozofii. Czas jakiś kierował akademią Lubrańskiego w Poznaniu po czem znów do Krakowa wrócił i wstąpił do zakonu bernardynów, franciszkańskiego. Pisał m.i. De praedicationibus abtructorum ex sententia Scoti. Introductio in doctrinam doctoris subtilis in gymnasio Vracoviensi congesta /: Doctor subtilis to właśnie Duns Scotus :/. Generalis doctrina de modis significandi grammaticaliter

Lwów, dnia 23.listopada, 1915.

Wielce Szanowny Panie Kolego !

W czasie urzędowania mojego w Wiedniu Wielce Szanowni Panowie Koledzy, przebywający poza terenem inwazyi, składali łaskawie miesięczne datki na rzecz Polskiej Młodzieży akademickiej, potrzebującej wskutek wypadków wojennych pomocy materialnej. Składanie tych datków doznało przerwy wskutek mojego wyjazdu do Lwowa.

Obecnie zwracam się ponownie do Wielce Szanownych Panów Kolegów z gorącą prośbą, aby zechcieli i nadal zasilać stałymi datkami miesięcznymi fundusz zapomogowy Polskiej Młodzieży akademickiej oddającej się swoim studiom w Uniwersytecie lwowskim. Znaczna część tej młodzieży i tutaj na miejscu potrzebuje z łatwo zrozumiałych powodów wydatniejszej niż zwykle pomocy. Nie jeden ojciec, który przedtemłożył na studya uniwersyteckie syna, obecnie zrujnował

bus ac investigatio modorum distinctionum. Parvulus philosophiae natura
/: także ad intentionem Scoti:/

lis - to ostatnie dzieło szeroko za granicą było znane i używane jako
o duszy o etyce itd.

compendium nauki o przyrodzie. Jest to wyciąg z Alberta Wielkiego

Summa naturalium, wraz z objaśnieniami.

Tle dla ilustracyi wpływu Skotyzu u nas. Kierunek ten wkrótce zupełnie zanikł a pozostała Tomizm. Obok nowe prądy odrodzeniowe. Ale i Tomizm przeszedł do filozofii nowożytnej w osłabionym nacznie prodzie. Bądź co bądź pozostała opodstawą teologii katolickiej i jej właściwem rdzeniem po dziś dzień. Więc nietylko zany doctor angelicus us lecz także doctor universalis. W r. 1567 Papież Pius V. proklamował fo uroczystie piątym nauycielem kościoła po św. Augustynie, Hieronymie Ambrożym i Grzegorzu Wielkim. Twórca Towarzysta Jezusowego Ignacy Lojola zobowiązał jezuitów do ścisłego przestrzegania nauki Tomasza z Akwinu. Wprawdzie Jezuici niekiedy w niektórych punktach zwłaszcza w kwestyi wolności woli od tej nauki odstępowały /: Ludwik Molina z Portugalii: 1588 :/ ale ostatecznie są filarem nescholastycznej filozofii i dzisiaj Bulla Aeterni patris Leona XIII z r. 1879 i Breve Gravissime nos z r. 1894 ./: Ueberweg tom II. str. 318 :/ A/po叙例中/z/po叙例中/wieku/XVII//jezuit/zaczęł/wyw
Zatem rzućmy okiem wstecz. W przejściu z filozofii średniowiecznej ku

ny, sam nie ma z czego żyć; niejeden akademik, który przedtem pomagał sobie lekcjami lub innem zajęciem ubocznem, dzisiaj wobec ogólnej depresji ekonomicznej żadnego zarobku znaleźć nie może; niejedna instytucja, która dawniej służyła samopocy koleżeńskiej wśród młodzieży albo w inny sposób ułatwiała jej pobyt w mieście uniwersyteckiem, teraz czynności swe zawiesiła.

Jednym słowem młodzież, wróciwszy do Lwowa, odzyskała wprawdzie pobyt na ziemi ojczystej, ale nie pozbyła się jeszcze troski o chleb powszedni. Trzeba tedy młodzieży tej dopomagać i nadal.-

Pomoc polega bądź na udzielaniu zasiłków w gctówce, bądź na użyczaniu młodzieży mieszkania i wiktu, opału i światła w Domu akademickim, zrazu im. Andrzeja Potockiego a skoro okaza się potrzeba, także Im. Adama Mickiewicza.

/.

Przytoczone nazwiska tomistów i skotystów z jednej strochy a nominalistów z drugiej strony oraz tytuły ich dzieł dowodzących że u nominalistów stanowczo całkiem a u przedstawicieli t.zw. via antiqua bardzo znacznie szybko/osłabło zainteresowanie teologiczne. Przedstawiciele via modernorum zajmują się zagadnieniami z zakresu logiki interesują się także żywo naukami innymi ale naturalnie nie mogą poświęcać czasu przedsięwzięciu które uważają zabezpieczające t.j. rozumowemu formułowaniu i uzasadnianiu dogmatów. Na tym punkcie są sceptykami sądzą że rozum ludzki światło przyrodzone nie zdolne poznać prawd wiary których w pełni wieków śrenich podejmowano się dowodzić rozumowo więc istnienie Boga jego rządy opatrznosciowe odkupienie ludzkości zmartwychstanie sąd ostateczny. W to możemy tylko wierzyć ale nie o tem nie możemy wiedzieć. W r. 1348 pewień bakałarz teologii przedstawił fakultetowi teologicznemu w Paryżu szereg tez wśród których brzmiała jedna: "Bojmujemy Boga jako istotę rzeczywistą kat exochen ale nie możemy wiedzieć czy taka istota istnieje czy też nie istnieje. Nazwisko tego bakałarza jeszcze spotkamy był o Mikołaj d' Autrecourt według innych d' Autrecourt /: Weber str. 261 K. d. Gegenw. str. 422/. Otóż jest zjawiskiem w rozwoju filozofii jak Franciszek Brentano wykazał stała się powtarza-

jacem że w chwili gdy rozwinął się sceptycyzm metafizyczny zjawia się jako przydereakcja mistycyzm t.j. kierunek który uznając niezdolność rozumu do wniknięcia w zagadnienia metafizyczne ale nie mogąc zrzec się tego wniknięcia próbuje dokonać go nie drogą rozumu lecz drogą jakichs innych wyższych od rozumu i e jako władzy poznawczych. Tak w starożytności p sceptycyzmie Pyrhona Seksta Empiryka i młodszej akademii zjawia się neopitagoreizm i nepolatonizm tak w filozofii nowożytnej zjawia się po sceptycyzmie Hume'a Kant z swoim rozumem praktycznym a także samo i na przełomie filozofii średniowiecznej i nowożytnej miejsce rozumowego ujmowania i uzasadniania dogmatów ma zająć według tych co nie mogą zrzesić się treści wiary religijnej chce zająć ujmowanie jakieś inne które już nie potrzebuje uzasadnienie będącego rzeczą rozumu. Oto właśnie kierunek mistyczny. Mistycyzm można na ogół określić jako wiarę w bezpośrednie obcowanie człowieka z Bogiem bezpośrednie oddziaływanie Stwórcy i stworzenia Istoty najwyższej lub istot wyższych w ogóle i ~~Absolut~~ człowieka. Natakiem podłożu rodzą się zarówno praktyki mistyczne jak też i pewne teoretyczne poglądy. z których nas tu obchodzi właśnie pogląd iż poznanie najwyższych tajemnic religijnych ujmowanie tteści dogmatów dokonywa się

dzięki jakiemuś bezpośredniemu światłu bożemu udzielającemu człowiekowi
dzięki jakiejś intuicyi uzyskanej w chwilach ekstazy duchowego zjednocze-
nie się z Bóstwem. I tę właśnie drogę mistyki obrało wiele umysłów pod
wpływem dokonanego przez Okkamarożdziały rozumu i objawienia. Skoro
nie można że treści objawienia uchwycić rozumem trzeba uciec się do nie
jako bezpośredniego objawienia drogą intuicyi w chwilach ekstazy religij-
nej. Nie rozumem lecz uczuciową głębią duszy ujmujemy dogmaty wiary.
Otóż ten mistycyzm zjawiający się na przełomie filozofii średniewiecznej
i nowożytnej mógł nawiązać do prądów i kierunków już w pełni średnich
wieków istniejących. Albowiem obok głównego prądu filozofii średniowie-
cznej istniały także prądy niejako uboczne a wśród nich prąd mystycyzmu
zobaczyć wolno W przeciwnieństwie do niego mówi się o filozofii średnioróżycznej w znacze-
niu ścisłejszem. W obzerniejszym w ogóle cała filozofia średnioróżyczna
tak się zowie jako filozofia uprawiana w szkołach klasztornych i kate-
dralnych później także w uniwersytetach. W zn. ścisłejszem zaś rozumie
się główny charakter tej filozofii polegający na zespoleniu filozofii
i teologii na rozumowem ujmowaniu i uzasadnianiu dogmatów kościelnych.
Otóż obok tej schastyki w ścisłejszem znaczeniu mamy mistykę i to w dwoch
z nowu kierunkach w jednym romańskim i w jednym niemieckim germańskim.

Dlaoby pierwotnem źródłem mistycyzm starożytny na przełomie do wieków średnich mianowicie neoplatonicki. Ale nie w jego formie czystej lecz nieco zmienionej. Mianowicie głównem źródłem średniowiecznej mistyki są pisma Dionyziusa Areopagity, a raczej pseudo-Areopagoty. Są to pisma tworzące pewną całość których autor budzi niekiedy pozory jakoby był owym Dionizyusem którego apostoł Paweł w Atenach nawrócił ~~na~~ chrześcijaństwo i ustanowił pierwszym biskupem ateńskim. Ale to niemożliwe gdyż w pismach tych widać miejscami wyraźny wpływ poglądów Proklusa neoplatonickiego który żył 410–485. Ktотnie czas powstania pism rzekomego : treść pism według Baumkera w Kultur d. Ge- Areopagity przypada na około 500 po Chr. Pisma te rozróżniają dwojaką drogę poznania Boga: pozytywną który opiera się na dziełach Zygaw który się Bóg objawia w swem Stworzeniu i która dlatego przyznaje Bogu cały szereg nazw według jego doskonałości i drogę negatywną która rozpatruje Boga jako wyższego ponad wszelkie określenia jako istotę nad bytem wszelkim górującą. ~~Jak~~ Będąc istotą dobrą Bóg dobroci tej swojej udziała i tem samem sam siebie udziela. Ponieważ nadmiar tej dobroci niejako się przelewa przeto powstaj szereg stopniowanych istot w których piewonne zjednoczenie z Bogiem coraz bardziej słabnie a coraz bardziej występuje upadek ku wielorakości. Im bliżej boiem coś jest środka tem bardziej

jest jednolite im dalej tem bardziej się rozprasa. W owym śródku w Bogu wszelkie przeciwieństwa się jednocożą i schodzą. Bóg jest bytem prostym nawet ^{coincidentis oppositorum} dzięki niemu wszystko inne jest bytem a ~~nie~~ ^{nawet} byt owego pierwotnego bytu ^(univitum) jest bytem wszelkich stworzeń. Dlatego wszystko ^{pojada} pragnie Boga i ku niemu tąskni i ku niemu wznieś się pragnie. Duch stworzony może dostąpić zaspokojenia tego pragnienia gdy poprzez stopnie oczyszczenia oświecenia i udoskonalenia oddziela się od wszelkich zewnętrzności skupia się sam w sobie i ~~pozna~~ / dzięki użyczonej mu przez logosa sile boskiej staje w promieniach niedostępnego światła i w milczeniu nieruchomem przejęty ekstatyczną miłośćią ju Bogu staje się uczestnikiem jego istoty oto zasadniczą mądrość tych pism w których czynniki neoplatonowskie łączą się z chrześciańskimi co właśnie jest dla nich proszem tak bardo charakterystyczne. Otóż pisma te zostały przełożone na język łaciński przez Jana Szkoła Eriugenę w wieku IX, wywarły silny wpływ czego dowodzi chociażby to że wśród wielu innych także Albert Wielki i Tomasz Akwinu pisali komentarze do tych pism. /: l.c. str. 368/9 :/.
(dialectyk)

Otocz gdy gdy dzięki Abelardowi 1079-1142 zaczęła się krystalizować scholastyka w znaczeniu ścisłej szerszem gdy on położył podwaliny pod rozumowe logiczne rozpatrywanie i uzasadnianie dogmatów pod ten cały później

szty wybijają racyjonalizm scholastyczny wszczęła się opozycja mistyczna naprzód w osobie Bernarda z Clairvaux 1091-1153 następnie w osobach sze-
rgu teologów grupujących się w klasztorze św. Wiktora w Paryżu /: Hugon
z pochodzenia niemiec 1096-1141 i Ryszard umarł 1173 :/ którzy odróż-
niali trzy stopnie czynności poznawczej- cogitatio meditatio contempla-
tio - i najpełniej w osobie Jana Fidanza Włocha zwanego Bonawenturą w
wieku XIII. 1221-1274. Ten franciszkanin z jednej strony systematyzuje
całą mistykę ujmując ją w pełni systemu i pod tym względem ulega duchowi
duchowi czasu z-wależy/dro-goklasztyki/w/znażeniu/ ale z drugiej strony
zaprzecza jakoby rozumowej pojęciowe poznanie mogło nas doprowadzić do
Boga. Głosi konieczność zlania się z Bogiem w ekstatycznej miłości. Otóż
ten Bonawentura stał się punktem oparcia dla tych pisarzy którzy pod
wpływem dokonnego w wieku XIV. rozdziału teologii i filozofii i wskutek
zachwiania wiary w możliwość rozumowego ujęcia wiary szukali dla niej innej
podstawy. Znaleźli ją właśnie w stanach mistycznych duszy ludzkiej.

Obu takich zwolenników Bonawentury tutaj przytoczyć wypada.

Petrus de Alliaco

1. Piotr d'Ailly Petrus Alliacus ur. w Compiegne 1350 kształcił się
w Paryżu. Był tam kancelierzem uniwersytetu, później biskupem w Cambrai
1311 na soborze w Konstancji wielką rolę odegrał jako kardynał już. Umarł
1425 legat papieski w Niemczech Był niewątpliwie nominalistą Bolażą-
go jednak rozłóżka wniesiona przez nominalizm między wiarę i wiedzę.

takiego Buriana biorącego zupełny rozbrat z kwestiami teologicznymi, o-
wzem nietyleż żywego obodziły te kwestie ale niebolewał nad rozerwaniem
łącnika między religią i filozofią. Starał się je znowu połączyć. A
ponieważ trudno było cel ten osiągnąć stając na stanowisku nominali-
stycznym tągą rozumowaego traktowania dogmatów więc skłaniał się Pierre
d'Ailly do pewnego mistycyzmu wzorowanego na poglądach mistyków z kla-
sztoru św. Wiktora w Paryżu w wieku XII. Gorąca wiara bezpośrednie obe-
wanie duszy Bogiem ~~życie zaitszne klasztoru~~ oto jego hasła. /: Erdmann

§ 219 :/ Tym sposobem stał się Piotr d'Ailly poprzednikiem innego odnowi-
ciela mistyki który jeszcze się dalej odsunął od filozofii by się po-
grążyć w rozważania tajemnicy wiary który jednak o ile chodzi o jego fi-
lozoficzne poglądy był również nominalistą. Jest to

3. Jan Charlier według miejsca urodzenia zwany Gerson. To wieś niedaleko
Rheims. Ur. 1363 umarł 1429. Uczeń Piotra d'Ailly w Paryżu. Jak ~~syn~~
nauczyciel był i sam później kanclerzem uniwersytetu paryskiego. Brał u-
dział jako reprezentant uniwersytetu paryskiego w soborze w Konstancji. Stał
jak wspomniałem nastanowisku Occama. Zwalczał skotytów jutrych nazwanych
pogardliwie Formalizantes et metaphysicantes /: Erdmann § 220.2 :/

Ale pragnie przecież jakiegoś pojednania. Uważa za swezadanie: concordare

Lwów, dnia 23.listopada, 1915.

Wielce Szanowny Panie Kolego !

W czasie urzędowania mojego w Wiedniu Wielce Szanowni Panowie Koledzy, przebywający poza terenem inwazyi, składali łaskawie miesięczne datki na rzecz Polskiej Młodzieży akademickiej, potrzebującej wskutek wypadków wojennych pomocy materialnej. Składanie tych datków doznało przerwy wskutek mojego wyjazdu do Lwowa.

Obecnie zwracam się ponownie do Wielce Szanownych Panów Kolegów z gorącą prośbą, aby zechcieli i nadal zasilać stałymi datkami miesięcznymi fundusz zapomogowy Polskiej Młodzieży akademickiej oddającą się swoim studiom w Uniwersytecie lwowskim. Znaczna część tej młodzieży i tutaj na miejscu potrzebuje z łatwo zrozumiałych powodów wydatniejszej niż zwykle pomocy. Nie jeden ojciec, który przedtemłożył na studya uniwersyteckie syna, obecnie zrujnował

theologiam mysticam cum nostra schoastica. /: Ueberweg II. pg. 349 :/
Ale właśnie o teologię mysticam mu chodziło stąd filozofią jako wiez
dzę świecką nie wysoko ceni. Trzeba się nią zajmować tylko w sposób umiarkowany. Ani Arystoteles ani Platon nie są odpowiednimi praewodnikami ku zbaqieniu. ~~Lepiej/dałyby/żeby/rozumieć/udzielić~~ Prawdę może nam wskazać jedynie objawienie. Więc wierzyć i pokutę czynić trzeba.
Poeniteminii et credite evangelio! To też najwyżej z wszystkich filozofów chrześcijańskich stawia Bonaventurę Jana Fudanzę który żył w wieku XIII. Dzięki takim poglądom Gerson reprezentuje kierunek teologii i religii rozłączonej z filozofią z jej rozmowem analizami i logicznemi dystynkeyami z jej ustawnicznemi dowodami na korzyść dogmatów itp. a najwyżej stawia ekstatyczne oglądanie Boga i zupełnie stopienie się z nim w chwilach religijnego uniesienia. /: Erdmann :/.

Gen kierunek mistyczny ~~widziana~~ jak widzieliśmy dwojakie rządło. Po pierwsze pragnie ocalić wiarę o teologią wobec rozbratu jaki między nią a filozofią powstał /: sam Gerson wyznawa teorię prawdu dwojakiej:/, więc jest następstwem działalności Okkama którego wyznawcą jest i Gerson po drugie zaś czerpie z dawniejszych prodąw mistycznych wsamym kościele. Bo ten pracę mistyczny jak dowodzi przykład klasztoru św. Wiktora oraz

W domu Im. Andrzeja Potockiego zamieszkała młodzież, która przybyła z Wiedeńskiego Domu akademickiego, a także młodzież, która z różnych innych miejscowości wróciła na studia do Lwowa, a nie może z własnych środków opędzić kosztów pobytu we Lwowie. Ponieważ fundacja, której własnością jest wspomniany Dom, a także fundacja Domu akademickiego im. Adama Mickiewicza, nie rozporządza obecnie żadnymi dochodami, przeto koszta prowadzenia tych Domów muszą być pokryte w inny sposób. Okoliczność ta zniewoliła mnie do wystosowania powyższej prośby. Jestem pewny, że Wielce Szanowni Panowie Kolędzy nie odmówią mi jej spełnienia, że prócz Wielce Szanownych Panów Kolęgów, którzy już w czasie mego urzędowania we Wiedniu tak wydatnie wspierali moje usiłowania około uchronienia młodzieży akademickiej od nędzy, także Ci Wielce Szanowni Panowie Kolędzy, którzy czas inwazyi przebyli we Lwowie, do pro-

oraz ~~Amaury~~ jeszce Bernard z Clairvaux w XII. wieku dalej Bonaventura w wieku XIII/: z okolic Florencji franciszkanin generał zakonu później biskup i kardynał :/ w kościele istniał obok scholastycznego w znaczeniu ścisłejszem. Ale obok tego kierunku mistycznego który miał swych przedstawicieli wśród ludów romańskich płynął jeszcze inny prąd mistycznego reprezentowany przez Niemców. I tak jak tamten tak i ten sięga poprzez odrodzenie jak zobaczymy w filozofii nowożytnej. Więc i o nim słów kilka skoro zajmujemy się genezą filozofii nowożytnej. tem bardziej -Mistrz Eckhardt- że wobec nauki kościelnej zajęą stanowisko swobodniejsze aniżeli mistycy omańscy którzy zupełnie na gruncie kościelnego nauki pozostały. /: Erdmann §. 229:/

Mistrz Eckhardt, Jr., w okolicy Gothy w Niemczech około 1260 dominikanin wykładał w Kolonii Strassburgu a Paryżu piastował różne godności zakonne umarł w Kolonii 1327. w krótkie po potępienie i odwołaniu nauk, niezgodnych nauką kościelną. Stoi wprawdzie na gruncie tomizmu ale z Pseudoareopagity mnóstwo czynników nowoplatońskich wejga w swój pogląd religijny. Niektóre posma łacińskie ale kazanie do ludu po niemiecku liczne spisał.

~~E~~K Jest apostołem życia w caej pełni bogobojne o w którym nie posty i czuwanie i in tego rodzaju praktyki są ważne lecz ukochanie Boga

Lwów, dnia 23.listopada, 1915.

Wielce Szanowny Panie Kolego !

W czasie urzędowania mojego w Wiedniu Wielce Szanowni Panowie Koledzy, przebywający poza terenem inwazyi, składali łaskawie miesięczne datki na rzecz Polskiej Młodzieży akademickiej, potrzebującej wskutek wypadków wojennych pomocy materialnej. Składanie tych datków doznało przerwy wskutek mojego wyjazdu do Lwowa.

Obecnie zwracam się ponownie do Wielce Szanownych Panów Kolegów z gorącą prośbą, aby zechcieli i nadal zasila stałymi datkami miesięcznymi fundusz zapomogowy Polskiej Młodzieży akademickiej oddającej się swoim studiom w Uniwersytecie lwowskim. Znaczna część tej młodzieży i tutaj na miejscu potrzebuje z łatwo zrozumiałych powodów wydatniejszej niż zwykłe pomocy. Nie jeden ojciec, który przedtemłożył na studya uniwersyteckie syna, obecnie zrujnowa-

Boga i zupełnie zjednoczeniem z Ni co też jest jedyną drogą poznania jak we wszystkiem co stworzył, Panteistyczne tendencye, go. W głębi duszy wtedy Bog nam się objawia. Te poglądy Eckhardta miały licznych zwolenników i propagatorów. ~~Wymienić można Henryka Suso Jana Taulera 1290-1361 słynnego kaznodzieję dominikańskiego w Str~~burgu i Henryka Suso z Ulm 1300 - 1365 Kładli większy nacisk od Eckhardt na praktyczną strnę wiary i starali się unikać jego konsekwencji anti paneteistycznych zaprzeczając istotnej jedności Boga i duszy ludzkiej kościelnych. Otóż w kole tych mąsli powstało też dziełko którego autor znany pod tytułem Eine deutsche Theologie. Wydał je po raz pierwszy Marcin Luther wysoko je ceniąc. Ale zaś na Lutra oddziałało doznął jego wpływ flamandzki mistyk mianowicie Johannes zsany według miejsca urodzenia Ruysbroek 1293-1381 który spędził życie w Brukseli i w jednym z okolicznych klasztorów augustiańskich. Również zwalcza konsekwencje panteistyczne Eckhardta i uczy że najwyższą drogą jednocienia nas z Bogiem jest kontemplacja. /: między pismami jego De vera contemplatione oraz Samuel sive de alta contemplatione. Uczniem jego był Geert de Groot Magius czyli Gerhardus ~~Magnus~~ 1340- 1384 kształcony w Paryżu uczył w Kolonii pod wpływem Ruysbroeka zwrócił się zupełnie do praktycznego chrześcijaństwa i założył bratwo wspólnego życia rodzaj zakonu. Bractwo to się ogromnie rozszerzyło w Niderlandach i Flamandyi i m.i. działało

w kierunku szerzenia znajomości pisma świętego tłumacąc je i wydając w języku ludu. W jednym z dawnych tego bractwa w Deventer wychował się autor dziłak De imitatione Christi libri quattuor Thmasz Hamerken co znazy mżoteczek stąd także Malleolus. Ur. 1380 w Kempen pod Kolonią ślad zwanego Thomas a Kempis umarł 1471. - Tu już śladu niema filozofii tu już tylko o głęboko i szczerze pojętą pobożność chodzi, więc tu prąd religijny odzielony Okkamem od filozoficznego namniej w swem odocobnieniu występuje. Ten prąd jednak na tem się kończy. I on wkracza w erezę nowożytną. Tylko że jeśli dotąd pragnął pozostawać w ramach kościoła i tylko niekiedy poza nie wychodził w dalszym ciągu od kościoła siostraca. Stąd rozwija się reformacja kościelna z jednej strony a mistyka nowożytna z drugiej strony (Johannes Reuchlin)

Ale zzzanim tam przejdziemy trzeba nam jeszcze poznać inne prądy którym dało początek rozluźnienie związku między teologią a filozofią. I znowu zaczniemy od kierunku który pragnie dokonać tego samego do czego dążyli Pierr d Ailly i Jan Gerson i mistycy niemieccy i flamandzcy ale inną drogą. Chodziło o znalezienie innej podstawy dla wiary skoro filozofia dotychczasowa Arystotelesowa i schlastyczna dać jej nie mogli. Ten drugi kierunek opera się na naturalizmie na rozważaniu przyrody i świata

ta. I ten kierunek nie powstał od razu lecział w wiekach średnich w ich głębi szych reprezentantów z których najwybitniejszym jest Roger Bacon franciszkanin.

Roger Bacon żył współcześnie Bonaventurą Teraz wykłady filozofii średniowiecznej str. 71- 75.

Otoż zanim nauki przyrodnicze oddzyły a właściwie naodziły się w p. całej swej okazałości jako jedna z najwspanialszych gałęzi wiedzy od teologii i od autorów starożytnych niezależną pozostawały jeszcze czas jakiś w pewnym z meologią związku bardzo lub mniej scisłem i nie mogły się też od razu wyzwolić od tradycji starożytnego przyrodoznawstwa. Pod pierwszym względem pod względem ich związku z teologią spróbowano z nich uczynić podstawę wiary w miejsce filozofii scholastycznej. Próba ta łączy się z nazwiskiem lekarza i teologa hiszpańskiego, /: Erdmann § 222:/

Raymond de Sebonde (Sabunde) pochodzi prawdopodobnie z Barcelony doktor filozofii i medycyny profesor teologii w Toulouse w Francji umarł 1432 Dzieła : Theologia naturalis sive liber creaturarum z tego wyciąg Dialo-
gi de natura hominis. - Był nominalistą więc nie mógł w filozofii upatrywać podstawy dogmatów kościelnych. Ale nie może się pogodzić z skrajnym

rozłamem między teologią a wiedzą w ogóle między rozumem i wairą. Tem się tłumaczy n.p. że sięga występieki ywstecz poa tomizm do Anzelma z X Canterbury którego dowód ontologiczny aprobuje tak samo jak jego naukę o odkupieniu. U Anzelma bowiem jeszcze teologia wola od Arystotelizmu. Ale to barziej epizdochyny moment. Zasadniczy ten który sam wykłada w prologu do swego dzieła prologu przez soōr trydenki potęipny /: Erdmann § 222:/, Tu jako właściwa i zasadnicza wiedza uznan wiedza o przyrodzie o wszechświecie włączająca w siebie także człowieka. Odtując się jej, czytamy w Liber naturae, w którym każde stworzenie jest jak gdyby jedną głoską a ziązek tych głosek torzy znaczenie tego co w tej ksiadze spisane. Ta księga jest dostępna każdemu i nie może być fałszowana co do swej treści jak księga inna. t.j. jak księga wszelka zawierająca objawioną naukę Boga. Jest ta druga księga poirzebna bo człowiek ~~s~~ jest ułomny; ale/óka/pierwsz/księga jest też czemś od pierwszej księgi wyższem bo ma naśprzyrodzony początek ale ale zaczynać trzeba od księgi pierwszej, ponieważ zawiera wiedzę która niczego nie suponuje, którą może pojąć umysł najrpostszy byle był czystego serca, i ponieważ ona dopiero poręcza nam prawdziwość i pewność treści księgi drugiej. Pismo święte jest complement

complementum naturae a wszechświat i jego poznanie jest via janua i introductorium do pisma świętego. Na tle takich zasadniczych poglądów rozwija Raymond swe wywody które polegają na tem że rozważając ustrój świata wysnuwa stąd najważniejsze dogmaty o istnieniu Boga aniołów o konieczności odkupienia i td N.p. wszelkie byty albo mają esse albo nadto vivere albo nadto sentire albo nadto intelligere. Cztery stopnie więc. W człowieku te cztery stopnie zlewają się w całość. Tak samo teraz i poszczególni ludzie muszą mieć odpowiednią całość jako uzupełnienie w której owe cztery stopnie o tyle muszą być bardziej zjednoczone o ile ta całość wyżej stać będzie od człowieka //esse// /vivere// /sentire// /intelligere// Tą całością tą jednością jest właśnie Bog itd. itd.

metodyczna
Oto zasadnicza myśl Raymonda.

Zatrzymajmy się chwilę. Wszak i Raymond nie mógł się poszczęcić natępcami i uczniami przynajmniej zaraz chociaż myśl jego niezajmła. Zwłaszcza ~~zwykły~~ pomysł zastąpienia dawnej wiedzy książkowej rozważaniem przyrody i świata. Gdyko że już za podstawę dogmatów tego nie uważano. Ale zanim to wszystko poszło dalej jeszcze jedna osobistość pragnęła te wszystkie rozpadające i obok siebie zjawiające się kieunki zjednożyć.

Początki filozofii nowożytnej.

Lato 1917/18.

Cusa

Nicolaus Cysanus ur. 1401 w miejscowości Kues pod Trevirem nad Mozellą nazywał się Chrypffs t.j. Krebs. Kształcił się zrazu w szkole braci wspólnego życia w Deventer ptem słuchał teologii w Heidelbergu następnie w Padwie prawo i matematykę. Tu doktorat prawa kanonicznego uzyskał wróciwszy się ku karijerze prawniczej pozwał ją gdy jako adwokat w Moguncji pierwzyszy swój cyi przegrał proces. Wskutek błędu formalnego. Zwrócił się następnie poświęciwszy czas jakiś literaturom klasycznym ku teologii i w tym zawodzie pozostał już. Osiąga kolejno coraz wyższe stopnie hierarchii kościelnej zostając kardynałem biskupem w Brixen w poł Tyrolu legatem papieskim w Niemczech, w Anglii Holandii Francji w Czechach w Prusach. W drodze do Livorno umiera we Włoszech w r. 1464. - Postać dziwna i ciekawa. Ogniskuje w sobie kierunki prądy i dążenia o których dotąd mówiliśmy albowiem zarówno jest mistykiem jak gorącym miłośnikiem przyrody i jej baania przyczem i matematyka go blisko obchodzi. Zarazem otwita w nim szereg czynników prądów nowożytnych gdyż zarówno może uchodzić za przedstawiciela odrodzenia studys klasycznych jak za przedstawiciela odrodzenia nauk przyrodniczych. Więc dziwne mixtum compositum prawdziwy reprezentant owego przejściowego ducha czasu w wieku XV. -

Co się tyczy jego filozoficznych poglądów charakteryzuje je jako punkt wyjścia nominalizm. Więc rozumowe uzasadnienie dogmatów na podstawie filozofii arystotelesowej wykluczone. Dlatego też jak tylu innych jak Bonaventura ~~jak i Ekklesia~~ mistrz Ekhardt jak Jan ~~Brys~~Gerson jest ~~m~~ mistykiem. Za pośrednictwem Jana Szkota Eriugeny i innych pozostaje on pod wpływem Dionizyusza Pseudoareopagity. Jak Jan Szkot Eriugena odróżnia w człowieku /: Erdmann Gesch. d. Phil. §. 224, 2 :/ zmysł rozum rozsądek: sensus ratio intellectus. Zmysł dają nam tylko ~~znać~~/~~jak~~ jakieś niewyraźne i pogmatwane obrazy rzeczy. rozum wprowadza w ten materiał surowy odróżnienie /: Falckenberg:/ operuje czasem i przestrzenią ~~lą~~ licy i mierzy nadaje rzeczom nazwy, i ścisłe według zasady sprzeczności jene rzeczy od drugich oddziela tak iż każda jest tem czem jest a nie jest tem czem nie jest. Ale właśnie te sprzeczności rozsądek nasz znowu ku sobie zbliża i widzi że dadzą się ze sobą pogodzić. I tak żuk i jego cięciwa są czemś sobie przeciwnem gdyż cięciwa jest krzywa a żuk prost. Ale w miarę jak będziemy powiększać promień żuku żuk i cięciwa coraz bardziej się do siebie zbliżą i w końcu zejdą się w jedno. Oto owa sławna coincidentia oppositorum albo contradictiorum jak powiada Kuzanczyk ~~wyrażeni-zaprzeczeniem~~-/. Tak więc to co rozum rozłącza łączy

znowu rozsądek. Otóż to co nam daje rozum rozróżniający i rozdzielający rzeczy różne nazywamy wiedzą w obec tego sposób ujmowania rzeczy przez rozsądek jest niewiedzą ignorantia. Kto jednak wzniósł się do tej niewiedzy wie że że to nie jest wiedza rozumowa, wie że to ze stanowiska rozumu jest nie wiedza. Jest to więc świadoma niewiedza jest to więc docta ignorantia. Oto drugie zasadnicze ppjęcie w jedno z głównych dzieł Mikołaja nazywa się De docta ignorantia, powstałe w r. 1440. Otóż uzyskawszyową docta ignorantia dostępuje się mystyczną wizy intuitio visio sine comprehensione. Najprzedejnym jej przedmiotem jest Bóg /: Erdmann §. 224 . 3 :/ Jest on zarazem tem co największe maximum gdyż wszystko obejmuje i tem co najmniejsze minimum gdyż jest we wszystkim innem. I w ten sposób jeszcze w wielu innych kierunkach wywodzi Mikołaj że oglądającą Boga oglądany zarazem zjednoczone i pogodzone przeciwnieństwa. A to wszystko łączy się i z pewną xepkulacyjną liczbową i z interpretacją dogmatyczną. N.p. Bóg jako ogólny wszelkiego bytu jako explicatio complicatio jest absolutną jednością /: Neoplatonizm:/ . A z tej complicatio wyżania się drogą explicatio wszechświat. przyciem jednak Mikołaj zastrzega się przeciw wszelkiemu panteistycznemu tłumacznemu tej explicatio. Przyjmuje tu rzeczywiste akty twórcze. Nie brak jednak zwrotów brzmiących pantei-

stycznie. Jak głęboko tkwi w dążeniu do ujęcia dogmatów kościelnych teg dowodzi fakt że cała trzecia księga dzieła De docta ignorantia /: w dziale składa się z 3 ksiąg :/ poświęcona jest pojęciu Bog człowieka. Bóg bo wiem jest btem nieskończonym świat bytem nieograniczonym człowiek bytem skończonym a Bóg-człowiek bytem skończono-nieskończonym. Tak więc ten tok myśli wiedzie nas w średniowiecze. Ale nie należy zapominać jak powie dżem że obok tego liczne tendencye nowożytne. Nauka/przypływy i przepływy/ N.p. w lecznictwie co do metodyki: Aż zdać soje sprawę z różnicy tętna zdrowego i chorego człowieka radzi zważyć wodę krewycięka z zegarowego t.k. klepsydry wodnej przez okres czasu w którym tętno jednego i drugiego uderza sto razy. W ogóle liczne zastosowania wagi zaleca. O jego czci dla matematyki była już mowa. Ale tu pitagorejski spekulacje. Na uwagę zasługują jego pomyły astronomiczne. Był przekonany że ziemia jest gwiazdą jak wszystkie inne i że się obraca naokoło swej osi oraz kolistą porusza się drogą KLESKA w przestworzach świata. Był bardzo czynny w konku reformy kalendarza. Ale dopiero w wieku XVI jak wiadomo jego wnioski dzięki papieżowi Grzegorzowi XIII doczekały się urzeczywistnienia. Tak samo nowe wskazał drogi kartografii z czego skorzystał znany Beutinger Obok tego zajmował się reformami ustawodawstwa państwowego cesarstwa niemieckiego oraz jego sądownictwa- w

kiego i jego sądownictwa a jeśli dodamy do tego że był skrętnym zbieraczem rękopisów autorów starożytnych to istotnie prawdę uznamy w twierdzeniu że jako postać ogniskująca wszelkie prądy które się zjawiają u skazy żowania średniowiecza i filozofii nowożytnej się nam przedstawia. Ale

te prądy u tendencya się kolejno rozstępowały i w różnych kombinacjach łączyły i dlatego musimy się niemi też kolejno zająć. Pamiętać przytem należy że spotkamy się w nich z jednym zjawiskiem la filozofii nowożytnej niezmiernie dosniosłem i wprost decydującym : z swobodą wobec dogm tów kościelnych czem się właonie one różnią nawet jeszcze od tak pod wie lu wzglsami postępowego Kozuańczyka /: Erdmann § 25²²⁵ :/

Te prądy zaś które prowadzą nas ku filozofii nowożytnej do dwóch głównie się sprowadzają /: o prądzie reformatośkim na polu kościelnem tu nie mówmy gdyż to do filozofii nie należy:/ do wskrzeszenia świata klasycznego i do ogromnego zainteresowania się przyrodą i jej zjawiskami. A te dwap prądy nie biegą obok siebie cakiem niezależnie lecz w wielu razach ściśle się splatają. /: Wondelband w Kultur d. Gegenwart str. 433 Allg. Gesch. d. Philosophie:/ Występywanie tych prądów i ich rozwój to epoka t. zw. odrodzenia renesansu. Teraz Wykłady Filozofiaepoki odrodzenia Lato 1908/9 str. 3 do str.

humanizm
met

TUTAJ DO NABYCIA

Skarbnica Polska

Illustrow. Tygodnik Arcydzieł Literackich

**NAJCIĘKAWSZE POWIEŚCI / NOWELE / DRAMATY
/ KAŻDY NUMER STANOWI CAŁOŚĆ DLA SIEBIE /**

16 hal. ss Numer ss
pojedynczy **16 hal.**

Kor. 1- ss Zeszyt ss
zbiorowy **Kor. 1-**

Sekcja logiki.

na II. n.

Scyphacium stygium

Lat. 1905/6

Lat. 1909/10 ^{brook}
~~brook~~
~~mine~~

Lat. 1913/14

Lat. 1919/20

Lat. 1923/24

počehoďych, lecz gierwotnych; po drugie zas, że doswiadczenia wewnątrzne
są typu uczonego tipu. Które jednakże są dane nam nie w wyobrażeniu
dawniej doznały uczonego tipu. Często prowadzi do ponownego zjawiania
tak pod przytoczonego parametru należy, że po pierwsze żywe wydmioty
atypu/. Wszelako argumenty te nie są przekonujące. Co się tym razem
szczęśliwie okażą naszą wydajną badką żywotu /halucynacje senne
dzo żywego, b. gdy pochodzące są bardzo łatwe, c. gdy pochodzące skutek
wyobrażeń pochodzących od pierwotnych a. gdy wyobrażenia pochodzące są bardziej
równu fizyczny jak psychotyczny, c. na przykład, że częściej niż rzadko zauważamy
obrazienia pierwotne i pochodzące wywierają jednakowe skutki zarówno w kie-
dzień i tego poprzedni. A. na doswiadczenia wewnątrzne, B. na rzekom, iż wy-
bieliżnych psychologów. Jeden z nich, Rabe, powołując się na teorię uzasadnia-
jącą pojęcie spotykany już u Arystotelesa, nazwał ją Hume'a, a dziś u-
wiede jest tak, jak n.p. miedzy siłami fizycznymi a zjawiskami dzwieków. Ten dru-
gi pierwotne poświadczają silność, drugie zazwyczaj natężenie; trzecie

Piotr Gostkowski
34

Gódrzej otek woły głośnom się zamorzy
Nim z dwójga potrafi, równo podniście
Nęcać, jedna na zebie potoży.

Srod grupy wilków równie załkniemie
Moguła jagnis; z takimże namysłem
Staje pies czwany między dwa jelenie.

Jeśliem nige milżat i w żródle ryfystem
Niedzy nie ugnat, ni wstydzi się mrożes mrożes:
Bo mrożes chciema chciami zaśistem.

